

ISSN 2519-6693
Hindko Adab

نعت نمبر

مجلد

ہندکو ادب

انٹرنیشنل

گندھارا ہندکو اکیڈمی پشاور

4A ریلوے روڈ، یونیورسٹی ٹاؤن پشاور

ضابطہ

اداریہ

معزز قارئین کرام!

رمضان المبارک دی مناسبت نال ہندکو ادب دے خصوصی شمارہ یعنی نعتِ نبیہ دا اجراء تو اڈے ملا حظے دے پیش اے جس اچ وٹن عزیز پاکستان دے مختلف شہراں تے علاقیاں نال تعلق رکھڑیں والے ہندکو ادب شعراء وادباء دی حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے نال والہانہ عقیدتاں نوں اکٹھا کر کے تو اڈے ہتھاں تک پہنچایا گیا وے تے ایہہ کوئی پہلی دفعہ دی گہل نینکی بلکہ گندھارا ہندکو بورڈ پشاور دا شروع سی ایہہ وئی و طیرہ ریا وے کہ اس دے پلیٹ فارم ہی ہمیشہ حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے عشق نوں ولاں اچ اچا کر کے وے مختلف نوعیت دی کامیاب سرگرمیاں تے تقریبات دا اہتمام وقتاً فوقتاً کیتا جا چکا وے یعنی وطن عزیز دے مختلف شہراں دے ہندکو ادب طلباء و طالبات دے درمیان درجناں نعتیہ مقابلے کرائے جا چکے وں، حضور دی سنت تے عمل کرنے دے جذبہ نوں پروان چڑھاوے وے ہندکو ادب طلباء و طالبات دے درمیان تقریری تے تحریری مقابلے آں دانی اہتمام کیتا جا چکا وے، درجناں نعتیہ ہندکو تے کثیرالسانی مشاعرہ برپا کیتے جا چکے وں، حضور دی سیرت تے کئی کتاباں شائع کیتیاں جا چکیاں وں جس اچ کئی کتاباں نوں پاکستان دے مختلف اداریاں دی طرف سی قومی و صدقاتی ایوارڈاں سی بی نوازا جا چکا وے جدکہ مختصر ایہہ کہ زیر نظر خصوصی نعتِ نبیہ طرز تے اس سی پہلے نی ”سپے رنگ“ دے عنوان نال بی ہک کتاب شائع کیتی جا چکی اے تے اُس اچ منتخب ہندکو ادب شعراء دے نعتیہ کلاماں نوں اکٹھا کر کے شائع کیتا گیا وے۔ ناظرین! زیر نظر شمارہ دی خاص گہل ایہہ وے کہ اس اچ ہندکو زبان دے علاوہ بی ایہہ کوشش کیتی گئی اے کہ جیہڑی جیہڑی ہند آریائی زبان اچ مشاہیر نے منظوم لفظاں دی صورت اچ حضور نال آپڑی عقیدت و محبت دا اظہار کیتا وے اُس نوں اس اچ شامل کیتا جاوے اسی وے تسی ملاحظہ کر سو کہ اس رسالہ اچ ہندکو زبان دے علاوہ سرائیکی، پہاڑی، پوٹھوہاری، چھاچھی تے دیگر مختلف ہند آریائی زبانوں دے وچ لکھے گئے نعتیہ کلام موجود اُن کیونکہ گندھارا ہندکو بورڈ نوں ایہہ اعزاز بی حاصل اے کہ اس بورڈ دے دے تحت ہندکو زبان و ادب دے نال نال پاکستان دی ساری زبانوں وے پیاکم ہونڈے، دوسری وضاحت ایہہ ضروری اے کہ اس شمارہ دے وچ شعراء دی ترتیب حروف تہجی دی ترتیب دے مطابق اُن دے ناماں نوں سامنے رکھے کیتی گئی اے، تیسری گہل ایہہ وے کہ زیر نظر شمارہ دے منظر عام تے آنرے سی بعد بی اگر ساڈے کول مزید نعتیہ کلام پہنچ دے وں تے اتنا مواد جمع ہو جانڈے کہ اُس سی بی رسالہ ہنڈے تاوت اس خصوصی نعتِ نبیہ دوسرا ایڈیشن یا شمارہ بی تیار کیتا جاسی، امید اے قارئین ساڈی اس کاوش نوں ضرور پسند فرمائیں۔

سرپرست	:	اعجاز احمد قریشی
مدیر اعلیٰ	:	محمد ضیاء الدین
مدیر	:	علی اویس خیال
پروف ریڈنگ	:	علی اویس خیال
مُل	:	100 روپے
شمارہ	:	جنوری۔ جون 2024ء
پرنٹر	:	جی ایچ اے لیزر پرنٹنگ پشاور
پبلشر	:	گندھارا ہندکو اکیڈمی، پشاور

مجلس مشاورت:-

احمد ندیم اعوان	(پشاور)
رفیق کامران	(پشاور۔ مانسہرہ)
سعید پارس	(پشاور)
سکندر رحیات سکندر	(پشاور)
وسیم شاہد	(پشاور)
حسام حر	(اسلام آباد)
قدسیہ قدسی	(ملاییشیا)
اختر نعیم	(مانسہرہ)
شکیل اعوان	(ایبٹ آباد)
رفیق ساگر	(ڈی آئی خان)
سید معصوم شاہ	(کوہاٹ)
تصور بخاری	(اٹک)
نعمان قیوم	(پشاور)
بلال احمد	(پشاور)

گندھارا ہندکو اکیڈمی، پشاور

4A ریلوے روڈ، آبدہرہ پونیورسٹی ٹاؤن پشاور

ای میل: ghbpakistan@gmail.com، ویب سائٹ: www.gandharahindko.com، رابطہ نمبر: 091-7256262

رسالے دی ونڈ ویترا

شمار	عنوان	شاعر	صفحہ	شمار	عنوان	شاعر	صفحہ
۱	حمدیہ کلام	احمد علی سائیں	04	۲۵	نعتیہ کلام	روشن القادری	15
۲	نعتیہ کلام	احمد علی سائیں	04	۲۶	نعتیہ کلام	زیڈ آئی اطہر	16
۳	نعتیہ کلام	احمد علی وحشی	05	۲۷	نعتیہ کلام	ساجد سرحدی	16
۴	نعتیہ کلام	احمد ندیم اعوان	05	۲۸	نعتیہ کلام	ساحر مصطفائی	16
۵	نعتیہ کلام	اختر نعیم	06	۲۹	نعتیہ کلام	سجاد باہر	17
۶	نعتیہ کلام	اسماعیل اعوان	06	۳۰	نعتیہ کلام	سعید پارس	17
۷	نعتیہ کلام	الہی بخش اختر اعوان	07	۳۱	نعتیہ کلام	سعید گیلانی	18
۸	نعتیہ کلام	آغہ محمد جوش	07	۳۲	نعتیہ کلام	سکندر حیات سکندر	18
۹	نعتیہ کلام	بشری فرخ	08	۳۳	نعتیہ کلام	شکیل اعوان	19
۱۰	نعتیہ کلام	پرواز تریلووی	08	۳۴	نعتیہ کلام	شیر شاہ سیفی	19
۱۱	نعتیہ کلام	تاج سعید	09	۳۵	نعتیہ کلام	شین شوکت	20
۱۲	نعتیہ کلام	تاج محمد تاج	09	۳۶	نعتیہ کلام	صبح احمد	20
۱۳	نعتیہ کلام	تصور حسین بخاری	09	۳۷	نعتیہ کلام	ظفر نوید جانی	21
۱۴	نعتیہ کلام	ثریا حسام حر	10	۳۸	نعتیہ کلام	عبدالحکیم اثر	21
۱۵	نعتیہ کلام	جلیل احمد کمال	10	۳۹	نعتیہ کلام	عبدالرشید تاج	21
۱۶	نعتیہ کلام	جلیل حشمی	11	۴۰	نعتیہ کلام	عبداللطیف ساجن	22
۱۷	نعتیہ کلام	حسام حر	11	۴۱	نعتیہ کلام	عبدالغفور ملک	22
۱۸	نعتیہ کلام	حیدر زمان حیدر	12	۴۲	نعتیہ کلام	عبداللہ	22
۱۹	نعتیہ کلام	خادم ابراہیم	12	۴۳	نعتیہ کلام	عبداللہ یزدانی	23
۲۰	نعتیہ کلام	خاطر غزنوی	13	۴۴	نعتیہ کلام	علی اولیس خیال	23
۲۱	نعتیہ کلام	خواجہ یعقوب اختر	13	۴۵	نعتیہ کلام	غلام رسول گھائل	24
۲۲	نعتیہ کلام	رانی بانو	14	۴۶	نعتیہ کلام	فارغ بخاری	24
۲۳	نعتیہ کلام	رضا ہدانی	14	۴۷	نعتیہ کلام	فاروق جان بابر آزاد	24
۲۴	نعتیہ کلام	رفیق ساگر	15	۴۸	نعتیہ کلام	فرید عرش	25

رسالے دی ونڈ ویتتر

شمار	عنوان	شاعر	صفحہ
۴۹	نعتیہ کلام	فقیر حسین ساحر	26
۵۰	نعتیہ کلام	قدسیہ قدسی	26
۵۱	نعتیہ کلام	کاظم کاظمی	27
۵۲	نعتیہ کلام	کریم اللہ قریشی	28
۵۳	نعتیہ کلام	لعل شاہ جگر	28
۵۴	نعتیہ کلام	محسن احسان	29
۵۵	نعتیہ کلام	محمد جان عاطف	29
۵۶	نعتیہ کلام	محمد ضیاء الدین	30
۵۷	نعتیہ کلام	مضمیر تاتاری	30
۵۸	نعتیہ کلام	معصوم شاہ	30
۵۹	نعتیہ کلام	منشی رجب علی جوہر	31
۶۰	نعتیہ کلام	منیر حیدر	31
۶۱	نعتیہ کلام	میر احمد مٹھو	31
۶۲	نعتیہ کلام	نازد رانی	32
۶۳	نعتیہ کلام	ناصر بختیار	32
۶۴	نعتیہ کلام	ناصر داؤد	32
۶۵	نعتیہ کلام	ناصر علی سید	33
۶۶	نعتیہ کلام	نبی بخش گوہر	33
۶۷	نعتیہ کلام	نذیر کیلوی	34
۶۸	نعتیہ کلام	نسیم سحر	35
۶۹	نعتیہ کلام	نواز صابر	35
۷۰	نعتیہ کلام	ولایت اطہر	35
۷۱	نعتیہ کلام	یکٹی خالد	36

حمدیہ کلام

احمد علی سائیں

الف۔ اول ہے عالم ہست سی اوہ ہاتف آپ پکاریا بسم اللہ
پھر قلم نون حکم نوشت ہو یا ہس کے قلم سیر ماریا بسم اللہ
نقشہ لوح محفوظ دے دج سینے قلم صاف اُتاریا بسم اللہ
اس تحریر نون پڑھ کے فرشتیاں نے سائیاں شکر گزاریا بسم اللہ

نعتیہ کلام

احمد علی سائیں

(پشاور)

الف۔ ایسا بھہ شاہ شاہان میرا
جس دی آمد وچ دونوں جہان گھل گئے

مژدہ خوشی دا سنو کے خدام خلدی
درِ خلد تے مع رضوان گھل گئے

پیش ہو گئے دستِ آداب بنھ کے
ادھر خوراں تے ادھر غلمان گھل گئے

سائیاں اُس شاہ دے استقبال خاطر
صفان بنھ مُرسل عالیشان گھل گئے

.....

نعتیہ کلام

احمد علی سائیں

(پشاور)

الف۔ آستاں درِ فردوس تیرا
منوں بہتر ہے جنت نظیر بدلے

پاداں اکھیاں اچ گھل البصر کر کے
تیرے قدماں دی خاک اکسیر بدلے

تیرے رخ انوار تو وار دیواں
سو سو جلوے گر ماہ منیر بدلے

سائیاں بدلاں نہ بیٹب دے فرش اُتو
فلک عرش گر دیوے جاگیر بدلے

.....

نعتیہ کلاماحمد علی وحشی

(پشاور)

آمنہ بی بی دی گودی مبارک دے وچ
چن اُترا جد رب دے نور والا

تاب حسن دی کوئی نہ لیا سکا
حسن ویکھ کے ہوئے قربان سارے

ہوئی حاضر بُراق معراج وسطے
کہتا قصد شاہِ لولاک نے جد

چُھک گئے تعظیم اچ شجر سارے
چن تارے زمین آسمان سارے

ملا امر نعلیناں دے نال آ کے
رکھ عرش تے قدم محبوب میرے

رہ گئے دنگ فرشتے نوری، تے
بہشت دے حور و غلمان سارے

وسطے اُمت دی بخشش دے رب اگے
کیتی عرض خیرالورا نے جد

مالک عرشِ عظیم دے رب نے
سُنزویں فخر دے نال بیان سارے

بنوہاشم دے چن دے نور ٹوں
سہہ سکا نہ چن آسمان والا

ص۔ صورت ہے شمسِ اضحیٰ تیری
کالی زلفِ والیل نوں رام چہک کے

سُنبلِ غلد برین تے فردوس والے
نال ادب دے کر کر سلام چہک کے

اسم پاک ہے شاہِ انبیاء تیرا
چودہ طبقِ سُنزو کے تیرا نام چہک کے

وانگِ وحشی جبریل امین جیسے
تیرے قدام تے خیر الانام چہک کے

.....

نعتیہ کلاماحمد ندیم اعوان

(پشاور)

تیرے جیا نہ آیا کوئی جہان اُتے
چھاڑ لوے زمانہ زمان سارے

تیری شان بیان میں کیہ کراں
تیری شان تو صدقے جہاں سارے

نعتیہ کلام

اسماعیل اعوان

(پشاور)

جان تیرے تو فدا
 آپڑے روضے تے بلا
 ودھ گئی بے صبری
 یارسول ہاشمیؐ

تیرے پرچم دے تلے
 شاہ جگہ سانوں طے
 روزِ محشر دی کھڑی
 یارسول ہاشمیؐ

شافعِ روزِ جزا
 بخشوا ساڈی خطا
 واسطے ابنِ علیؑ
 یارسول ہاشمیؐ

اے شہبہ عرب و عجم
 نکلے جدِ عاصی دا دم
 دیکھاں صورت میں تیری
 یارسول ہاشمیؐ

کچھ نہیں باغِ ارم
 تیرے روضے دی قسم
 دس مدینے دی گلی
 یارسول ہاشمیؐ

دو ٹکڑے چن نوں ہوندیاں
 مشرک ویکھ کے ہوئے حیران سارے

.....

نعتیہ کلام

اختر نعیم

(مانسہرہ)

جل جلاں مدینے کو، جل جلاں مدینے کو
 روضے کو دتخ آواں، جل جلاں مدینے کو

روضے تے جل کے میں ہک ایہی دعا کرساں
 تڑی امت بخشی جلے، جل جلاں مدینے کو

اٹھیاں میں سویلے تے، ہر پاسے ایہہ وازاں
 چڑیاں دا شور آساں، جل جلاں مدینے کو

ارمان ہک ہور بی اے میں پیدل جلد جلاں
 ہر پاسیو واز آوے جل جلاں مدینے کو

غم کر نہ اختر، ارمان نہ رہ سی تڑا
 فیر کدی نہ آئیں تو، جل جلاں مدینے کو

.....

گہلاں سوہنٹریاں سوہنٹریاں کرنا واں
برے ہوندا نہیں کردار سوہنٹراں

دُنیا وچج کے دین خرید لوواں
اس سی کوئی نہیں بیوپار سوہنٹراں

کملی والے اُتے واری جاواں
کوئی ہور نینگا جدے ہار سوہنٹراں

رب سکے، مدینے بلا لووے
ہو وے اختر نوں وت اوہ دیدار سوہنٹراں

نعتیہ کلام

آنحضرت جوش

(پشاور)

د۔ دنیا تے چھا جا طوفان بڑ کے
ایہہ حکم بس اللہ رسول دا اے

دیکھ مسجد وچ فوجی نظام آپڑا
تخت شاہی مصلیٰ رسول دا اے

تاج خسروی قداماں وچکار اُس دے
جس دے ہتھ وچ پلا رسول دا اے

مالک کون و مکاں
اے شاہ دونوں جہاں
لاج رکھ لے یانہی
یارسول ہاشمی

سُز غریباں دی دُعا
واسطے اہل صفا
دُور کر دُکھ دی کہڑی
یارسول ہاشمی

پھر سی مسلم نوں دکھا
اے نبی نورِ خدا
کردے ساڈی رہبری
یارسول ہاشمی

نعتیہ کلام

الہی بخش اختر اعوان

(پشاور)

اُزا غصہ اچھا اُزا پیار سوہنٹراں
ہر رنگ میرا دلدار سوہنٹراں

دل دی اکھیاں نال وکھ دیاںیاں نوں
واللہ جوش بھی چھلا رسول دا اے

کرم ٹوں آپ دے بشری کدی نہ ناپ سکے
ہزار سال اگر عرض و طول ہو جاوے

نعتیہ کلام

بشری فرخ

(پشاور)

جد حاضری تیرے در دی قبول ہو جاوے
تا لمحے لمحے دی قیمت وصول ہو جاوے

خدا سی منگاں جدو آپ دے ویلے تل
ہر ہک دعا میری فوراً قبول ہو جاوے

نہ کوئی خوف قیامت رہوے اُزے دل وچ
کہ جس دا بچا تے ماوٹی رسول ہو جاوے

دروود پاک دی تسبیح کھلاوے پھل دل دا
ذرا جمیا بی اگر ایہہ ملول ہو جاوے

کدی کنیر تے آقا دی ہک نظر ہووے
تا رحمتاں دا میرے کھر نزول ہو جاوے

قلم ٹوں مدح سرائی دا فن عطا ہووے
زبان وقف ثنائے رسول ہو جاوے

نعتیہ کلام

پرواز تریبیلوی

(پشاور)

سرکار مدینے والے نوں سوہنڑاں نام محمد سجدا اے
میرے سوہنڑیں محمد عربی دا دو جگ وچ ڈنکا وجدا اے

میرے بگڑے حال تے ہک واری کرماں دیاں نظراں پا آقا
طوفان میری ناکامیاں دا میرے چارچو فیروے گجدا اے

ہر سال بلا کے روضے تے میرے دل دی حسرت کرپوری
تیرا گنبد خضرا تک کے ساری عمراں دل نہیں رجدا اے

ربا بخشش میری فرما دے صدقہ سرکار دی کملی دا
میرے کول نہ کوئی نیکی اے نہ ہی عمل کوئی کسے حج دا اے

پرواز! تیری خوش بختی اے سدیا سرکار نے قداماں تے
رحمت دا پلا پاکے جیہڑا ہر ہک دے گناہواں نوں کجدا اے

نعتیہ کلامتاج محمد تاج

(پشاور)

صفتاں کر ساڈے حضور دیاں کہ
 پُھل پُچاندے گلاں دی لالیاں بی
 دہن انہاں دا خاص قرآن ایا
 والیل اوہ زلفاں کالیاں بی
 کتنا صبر اُس شاہ زمان دا سی
 دیندے دُعاواں سنو کے گالیاں بی
 کہیندا تاج کہ روضہ رسول اُتے
 لگیاں ہونیاں سونے دی جالیاں بی

نعتیہ کلامتصور حسین بخاری

(انگ)

میں صدے میں قربان کالی کملی والٹیا
 گل نیاں دے سلطان کالی کملی والٹیا
 کیوں دساں میں شان آپ دی دُنیا والیاں نوں
 تیرا ذکر کرے رحمان کالی کملی والٹیا

نعتیہ کلامتاج سعید

(پشاور)

دل میرا وے پاک نبی دی سوچاں دی تفسیر
 جس تے ہر دم اشکاں مارے مولاً دی توقیر
 چاروں پاسے میرے وے رحمت دی پھلکاری
 میرے شہر تے اس دے رحم دی کھل گئی تنویر
 جس نے مولاً سواڈے در تے جد بی جا کے منگا
 ملیاں مراداں دل دیاں اُنوں، بدل گئی تقدیر
 میریاں دُکھیاں اکھیاں روون ہجر فراق دے وچ
 کد او وکھ سن مولاً پاک مدینے دی تصویر
 انہاں دی رحمت دا بدل جد بی وے، جھپڑے پاسے
 دل دے بوہے کھل جانڈے نے، ٹٹ دی اے زنجیر
 سواڈے ناں دی تسی رولے تاج سعید دن راتی
 اکھیاں پڑھنے لگ دیاں دن خوشبو دی تحریر

میں گنہگار تیرے در دی غلام آں
روز محشر مرا غنخور تو مولا

ہک تیرا ناں ہی سنوارے مری وگڑی
کم سنواریں مرے ہر وار تو مولا

تیری رحمت دی ہمیشہ میں سوالی
کملی والا مرا دلدا ر تو مولا

سوچ دی رہندی اے ہر ویلے ثریا
کد کراسیں انو دیدار تو مولا

نعتیہ کلام

جلیل احمد کمال

(پشاور)

مدینے دیاں گلایاں تے بازار دیکھاں
نبیؐ پیارے دا سوٹاں دربار دیکھاں

جتنے رات دن رحمتاں دس دیاں دن
او روضہ تے روضے دے مینار دیکھاں

نبیؐ دے بوہے دا سوالی بنڑا تے
میں روضے دی جالی دی لشکار دیکھاں

آلِ نبیؐ، اولادِ علیؑ دے قصیدے میرا وِد
میں فارسیؑ میں حسانؑ کالی کملی واڑیا

اکھیاں وِچ ندامت برتے پنڈ گناہواں دی
آج رَکھ لوو سہاڈا مان کالی کملی واڑیا

ست آسمانوں اگے سوہنے رَبت تک تیری رسائی
تیری سب سی اُچی شان کالی کملی واڑیا

تصویر نبیؐ مرسل تے لکھاں کروڑاں درود و سلام
تُوں میرا دین ایمان کالی کملی واڑیا

نعتیہ کلام

ثریا حسام ح

(پشاور)

کل جہاناں دا این سردار تو مولا
میرا آقا مری سرکار تو مولا

آسے پاسے نیں انھیرے ہی انھیرے
چانڑنے داہکی مینار تو مولا

میری قسمت کدی آہواں کدی اتھرو
کچھ نہیں غم کہ مددگار تو مولا

سواڈا اخلاق مثالی اے زمانہ من دے
آپ دا اچا دے کردار مدینے والے

دوستاں واسے بی پیکر او تھی رحمت دے
سواڈے دشمنز بی طلبگار مدینے والے

خیر بدنواواں دی منگدے رے ہتھ چک چک کے
جیت دے رے او ہر وار مدینے والے

.....

نعتیہ کلام

حسام ح

(اسلام آباد)

میں آپڑے آپ نوں پہل کے جدو ہک داستاں لکھناں
کتاب دل دا ہر ورخہ سواڈے پاک ناں لکھناں

میں لکھناں نور تے خوشبو دا ہر سوہنراں حوالہ جد
مدینے پاک دی ہک ہک گلی نوں گلستاں لکھناں

سواڈا ناں لباں تے جد بی آوے تا میں خوش ہوواں
میں کھڑ کھڑ ہسدا جاناں تے زمیں نوں آسماں لکھناں

سواڈی یاد رحمت اے، خدا دی پاک نعت اے
جدو انعام ہووے تا میں سب نعتاں رواں لکھناں

نصیباں اچ لکھ دے ربا جی مدینہ
بڑی آس اے جنت دا گلزار ویکھاں

کراں جا کے غارِ حرا دی زیارت
نبی جی دے قداماں دے آثار ویکھاں

زمانہ جتھے جا کے اکھیاں و چھاوے
او چوکاٹھ تے سوڑی سرکار ویکھاں

نگا ہواں چکاں تے کمال فضا وچ
نبی کملی والے دے انوار ویکھاں

.....

نعتیہ کلام

جلیل حشی

(پشاور)

نعت کہنا واں میں سرکار مدینے والے
تھی رحمت میں گنہگار مدینے والے

سواڈا پیغام محبت اے ہر اک دے واسے
سواڈی تعلیم اے بس پیار مدینے والے

سواڈا ثانی نہ ملا وے تے نہ مل سی کدرے
کوئی بی نہیں سواڈے ہار مدینے والے

دل چاہندا اے میں اکھ کھولاں، سرکار دا در ہووے
پھلاں نال مہکے دے گلزار تُوں میں صدقے

جگ شیدا سخناں دا حیدر دی وی چاہت اے
کالمی کملی والی دی گفتار تُوں میں صدقے

نعتیہ کلام

خادمِ ابراہیم
(پشاور)

سرمہ میریاں اکھیاں دا خاک مدینہ وے
سوہنراں شہر دُنیا اُتے پاک مدینہ وے

جالی ترے روضے دی چم چم کے مر جاواں
حسرت میرے دل دی ایہہ قصہ پارینہ وے

انگلی دے اشارے نال چن نوں ٹوٹے کیتا
تیرا وے معجزہ ایہہ تیرا ہی قرینہ وے

بیٹھا ہوواں سائے وچ گنبدِ خضریٰ دے
دل اچ و سنزے والا خاب ایہہ دیرینہ وے

ختم نبوت توڑے تے قرآن دے نزول نال
عظیم ایہہ معجزہ وے کیہہ شانِ مصطفیٰ وے

تیرے در دی غلامی تا نصیبیاں نال ملدی اے
اسی واسطے میں آپڑے آپ نوں شاہ جہاں لکھناں

نعتیہ کلام

حیدر زمان حیدر
(ایبٹ آباد)

اللہ دے پیارے نبی وِلدار توں میں صدقے
اس اُمتِ عاصی دے غمخوار توں میں صدقے

دو ٹوٹے چن کیتا انگلی دے اشارے نال
اُس نورِ مجسم تُوں، سردار تُوں میں صدقے

سرکارِ دو عالم دی ہر گھل وچ حکمت اے
اُچے رتبے والے دی سرکار تُوں میں صدقے

چہرِ رحمت دی چھاں کردا جدروں وی اوگزرے نیں
اس قافلے والیاں دے سردار تُوں میں صدقے

میں جس دے تصور نال دل خوش پیا کرنا واں
اُس نورِ محبت دے چکار تُوں میں صدقے

جتھے جا کے سب پڑھدے آقا تے دَرود و سلام
اس گنبدِ خضریٰ دے مینار تُوں میں صدقے

میں واں خاطر، احمد مختار دے در دا غلام
میرا مالک اوہ، مری بخشش دا بی سامان اوہ

نعتیہ کلام

خواجہ یعقوب اختر

(پشاور)

جس دم کالی کملی سر تو پاک نبی نے لائی
چہبہ، رویل تے گل سوسن دی کلی کلی شرمائی

حور، ملائک تے غلماناں جنت آپ سجائی
اُس سوڑے دی عرش بریں تے جد سواری آئی

رحمت کر کے اُس نوں مالک پہنچے نال قرآن
وچ اقصیٰ دے سب عیبیاں نوں جس نماز پڑھائی

وحدہ 'دا سبت پڑھایا جس نے وچ مدینے
اُس دے در دی خاک سی لیتی تاریاں نے روشنائی

اُزیاں زلفاں کالے بدل کھڑا سوڑا چن
جس دے لب رُخسار سی لیتی پُھلاں نے رعنائی

جس دے ہک اشارے دے نل چن دو ٹوٹے ہويا
اُس نے لات منات ہبل دی دتی اُلٹ خدائی

عرشاں تے جا کے ہويا رب دا جو مہمان
فخر عالم، محبوب خدا کل عالم دا نگینہ وے

خادم جس دی خوشبو نال ساری دُنیا مہکے
مشک نافہ عینکی اوہ محمد دا پسینہ وے

نعتیہ کلام

خاطرغزنوی

(پشاور)

میرا والی رہنما اوہ، روح اوہ تے جان اوہ
چاننا دنیا دا وے بخشش دا بی سامان اوہ

جس دی سیرت دی قسم کھاوے خدا اسمان تے
دوجہاناں دی وے عظمت بے بہا انسان اوہ

سُچے موتی لفظ اُسدے، حسن و خوبی اس دی آب
روشنی فرمان اُس دا، صاحب قرآن اوہ

اُس دے پیراں دی زمیں دی خاک دی بی خاک میں
میرے اسماناں دے اسماناں دا بی اسمان اوہ

عرش اعلیٰ تے قدم کس دے گئے اُس دے سوا
کس دا بنیا رات نوں معراج دا مہمان اوہ

نیک و بد تے عالم فاضل سب ان ہک قطار دے وچ
سرداراں دے ٹولے آئے وت بھی رہیا نام نبی دا

.....

نعتیہ کلام

رضا ہمدانی

(پشاور)

ہک ہک کر کے صدیاں دی غفلت دے پردے اٹھ گئے
عُقب ہنیرے دے وچ اس نے نور دے ڈیوے بالے
ہک ای صف اچ آئز کھلوتے نوکر چاکر تے بادار
وت اکھیاں نوں نظر نہ آئے گورے چٹے کالے

کھلے ہوئے موتی اُس نے لڑیاں وچ پروئے
اُزی سانجھ دی سوچ نے یارو پھٹ نفاق دے سیتے
ثالی دی سولی نوں اُس نے پیار دی پیگ بنزایا
وچھڑے ہوئے انساناں نے وصل دے پیالے پیتے

او سرتاج پیراں دا تے او سردار اے مظلوماں دا
نور رسالت دے نے آ کے دھرتی نوری کیتی
قربانی دا سبق پڑھایا اُس نے ساری دُنیا نوں
اسماعیل دی سنت اُڑی آل نے پوری کیتی

رحمت تیرے در دی باندی سَکھ دی دُنیا دا تو داتا
اگ نمرود دی تیرے دم تل بنز گئی اے گلزار

سجدہ لوک گزن کعبے نوں تے کعبہ اُس دے در نوں
جس دے در دی خاک نے دتی اکھیاں نوں بینائی

آپ قرآن تے آپے قاری آپے او تفسیر اے
نور دی شمع وچ ظلمت دے جس نے آپ جلائی

.....

نعتیہ کلام

رانی بانو

(پشاور)

کیہہ کیہہ اوکھے ویلے آئے وت بھی رہیا نام نبی دا
وا دے گرم چھولے آئے وت بھی رہیا نام نبی دا

سارے جہاں تے چائز کیتا میرے نبی دی رحمت نے
سورج نوں بچکولے آئے وت بھی رہیا نام نبی دا

پیار تو پیارا صل علی وے اکھ دا تارا صل علی وے
غیر بھی اکھیاں کھولے آئے وت بھی رہیا نام نبی دا

جنوں سدھے رستے پایا جنوں حق دا راہ دکھلایا
او نہ ہتھ مدھولے آئے وت بھی رہیا نام نبی دا

سونا چاندی ہیرے موتی دنیا دے بازاراں وچ
کتنے ماشے تولے آئے وت بھی رہیا نام نبی دا

کوڑتے تسنیم دے والی نظر کرم دی ساڈے ول بی
ساوے گنبد والے سائیں ساڈی تہرتی نوں بی سنوار

نعتیہ کلام

روشن القادری

(پشاور)

میرے مصطفیٰ دا دلاں اُتے راج اے
اُزے بر تے ختم نبوت دا تاج اے

جیہڑا دونوں عالم نوں کر دے منور
اوہ نورِ مجسم مُنیر اے بسراج اے

اُزے ناں تے جیندین اُزے ناں تے مَر دین
اُزے عاشقاں دے وِج ایہہ رواج اے

اُزے نعت لکھناں اُزے نعت کہناں
سوا اس دے میرا نہ کم اے نہ کاج اے

میری شرم، میری حیاء، میرا پردہ
اوہ کجے ہمیشہ اُزے ہتھ لاج اے

وسیلہ اُزا پیش کرنا واں رَب نوں
تا کردے اوہ پوری میرے احتیاج اے

اُدب تل اُزے نام نامی نوں پُھنواں
ایہہ روچن دی خصلت تے اُس دا مزاج اے

نعتیہ کلام

رفیق ساگر

(ڈیرہ اسماعیل خان)

سئیں دی آمد تھی نور چمکن لگا باغ دنیا دے گل بھل کھنڈاون لگے
چندر تارے وی کھڑ گئے سلامی کیچے عرش والے وی خوشیاں مناون لگے

تل گئے دنیا توں سارے اے ظلمی بدل ہر دے چہرے کوں یک دم خوشی مل گئی
پوری کائنات والیں کوں سکھ مل گئے بُت پرست آپنے بُت ڈھاون لگے

حوراں غلماں وی سئیں کوں سلامی ڈتی ہر سو چاندن تے خشبو وی مہکن لگی
ہر بشر کوں نبیٰ دی محبت ملی ہر بشر مسکرا کے الاون لگے

دان تھے جیکوں جیکوں ہا لکھیا ہو یا انہیں انہیں مقدر کوں گل مڑھ گیاں
نوری چہرہ حلیمہؓ دی ہا تا لگھ وِج دائی حلیمہؓ کوں وی چندر بھاون لگے

مصطفیٰ مصطفیٰ اے رسولِ خدا توں ہیں محبوب رب اعلیٰ مصطفیٰ
ٹیڈے قدماں دے صدقے زمیں دے اُتے آسمان کن انامات لہون لگے

کون آیا پیسے عرش بریں داکیں جیندی خاطر زمیں کوں پیسے برکت ملی
سارے نوری ملک عرش کن فرش تے نال جبریل دے اڈ کے آنون لگے

سیدہ آمنہ دا اے لخت جگر چندر مکے مدینے دا چمکن لگا
دشت صحرا جبل سبز و شاداب تھے جگ دے ساگر جواہر لٹاون لگے

پکڑ کے روضے دی جالی تے خوب رو رو کے
میں آپڑا حال سزاخڑے دی آرزو رکھناں

کہڑی کہڑی میں درِ مصطفیٰ نوں تک تک کے
نظر دی پیاس بجھاڑے دی آرزو رکھناں

دیارِ پاک دی مٹی دا بنڑ کے ہک ذرہ
میں آپڑے آپ نوں پاڑے دی آرزو رکھناں

بنڑے وسیلہ تا ساجد نبیٰ دی چوکھٹ تے
میں جا کے فیرنی آڑے دی آرزو رکھناں

.....

نعتیہ کلام

ساحر مصطفائی

(پشاور)

خدا مدینے لجاوے بس ایہہ تمنا وے
نبی دے در تے بلاوے بس ایہہ تمنا وے

درِ حبیب دی مٹی دے وچ میں رُل جاواں
کوئی نہ لہہ کے لیاوے بس ایہہ تمنا وے

نبی دی قدماں نوں چُما وے جیہڑی تہرتی نے
دل اُتھے جا کے نہ آوے بس ایہہ تمنا وے

نعتیہ کلام

زیڈ آئی اطہر

(پشاور)

واہ واہ سوہنڑاں سوہنڑاں نییاں دا سردار اے
سارے نییاں دا نبی رب دا سچل دربار اے

میں نبی دی نعت لکھ کے خوشنا ہوندا ریا
دے کے رحمت دے خزانے عالمین تے چھاگئی
پیار دی رعنائیاں دا نور وڈنڑے آگئی
دے کے رحمت دے خزانے عالمین تے چھاگئی
عظمتاں جس دی عنایت اوہ ایہوئی سرکار اے

میں نبی دی نعت لکھ کے خوشنا ہوندا ریا
جامی، سعدی تے رضا دے رنگ وچ کسدا ریا
جس دے نل ہر نعت اطہر ہوگئی شہکار اے

.....

نعتیہ کلام

ساجد سرحدی

(پشاور)

درِ حضور تے جائزے دی آرزو رکھناں
نصیب خفتہ جگاڑے دی آرزو رکھناں

چاروں پاسے قلمز دگن اُسدی صفتاں آلے
میرجذبہ خشبوئل نہاوے تاں ہوندی اے نعت

نعتیہ کلام

سعید پارس

(پشاور)

سلامی در سلامی شاہ بطحا یا رسول اللہ
تو ای سنت تو ای قرآن سراپا یا رسول اللہ

سہارا بکیساں دا عاصیاں دا ذات اقدس اے
تُسی دکھیاں دے او بجا و ماویٰ یا رسول اللہ

نفس مغرور دل باغی اے اللہ دی عبادت سی
تواڈے مہرئل کہہ ساں ہمیشہ یا رسول اللہ

کسی صورت زمانے دا ایہہ مال و زر نی کم آندا
کرو و ت پیشوائی بار الہا یا رسول اللہ

میری وگڑی بنڑا دیووتُسی حسنین دا صدقہ
بروز حشر رکھنڑا لاج مولا یا رسول اللہ

کراں ہجرت مدینے دی مہاجر میں بی ہو جاواں
غلام حاضر روے ہر دم تہاڈا یا رسول اللہ

میری زبان میرا دل تے میرا ہر ہک انگ
اُسی دی نعت سُنزاوے بس ایہہ تمنا وے

بلاوے روضے تے ساحر نوں بی کدی مولا
خدا اوہ دن بی دکھا وے بس ایہہ تمنا وے

نعتیہ کلام

سجاد بابر

(پشاور)

جد طیبہ سی صدا آوے تاں ہوندی اے نعت
اندر ہر دم مانگے پاوے تاں ہوندی اے نعت

بیٹھے بیٹھے اکھیاں اگے نُور منارے اُبھرن
حرفاں دے بی سجنز کجاوے تاں ہوندی اے نعت

تڑپئیں و ت حمداں پڑھدے، اتھرو وٹلے کردے
کوئج وچھوڑے دی گراوے تاں ہوندی اے نعت

گلیاں گوچے شہر نبی ﷺ دے پے سلام بنڑاں ون
اُس دا درتے ڈھیڈی آوے تاں ہوندی اے نعت

ڈردا، چہکدا پوڑھیاں اُتے وریاں تکل بیٹھاں
اُٹھ بندیا! کوئی تان لگاوے تاں ہوندی اے نعت

روزِ حشر جس ویلے یارو رب دی عدالت لگ سی
آل بیعت نوں آپڑے مقدمے اچ آپڑا وکیل بجزاساں

چم دا رھساں نظراں دے نل میں روئے دی جالی
پی کے پاڑی زم زم دا میں ہجر دی پیاس بھجاساں

جھتے جھتے آقا بیٹھے جھتو جھتو لنگے
انہاں راہواں دی مٹی دا اکھیاں اچ سرمہ پاساں

جھند گناہواں والی دے وچ پھل گھیاں سدھا رستہ
پہلا ہویا سویلے دا میں شام ویلے کھر آساں

عمر گناہواں دے وچ گزری ہوش منوں ہنڈ آئیے
سوچنا کھیرا مونہہ لے کے میں آقا دے قدام اچ جاساں

اس نقطے تے مکدی اے آ کے ساری گہل سعید
چلا گھیا تا میری برأت اے نہ گھیا مر جاساں

.....

نعتیہ کلام

سکندر حیات سکندر

(پشاور)

محمد مصطفیٰؐ دا نام کتنا پیارا پیارا دے
یقیناً ہر دکھاں مارے دا اے واحد سہارا دے

کدو ایہہ باریابی دا شرف پا سی غلام آخر
کدو آسی میرے واسے بلاوا یا رسول اللہ

خوشا ساعت کہ باب رحمت عالم کھلے آقا
قدم بوس زيارت اے وسیلہ یا رسول اللہ

خدا ہووے نبی ہوون میں قرباں ایسی مجلس دے
کہو دن آقا کہ پارس بس کئی جایا رسول اللہ

.....

نعتیہ کلام

سعید گیلانی

(پشاور)

منوں یقین اے ہک دن میں بی آقا دے درتے جاساں
دل دی زبان بنڈا کے اتھرو آپڑا حال سنڈاساں

سچے دل نال معافی منگ ساں کناں نوں ہتھ لاساں
کرم دی بارش ہو گئی تا میں نہاتا تہوتا جاساں

در رسولؐ تے سوچنا میں بی تھرنا دینویں جاساں
جدو تک اوہ فریاد نہ سنو سن اٹھ کے میں نہ آساں

علی اکبرؑ، قاسمؑ تے اصغرؑ واسطہ دے کے زینبؑ دا
حسنؑ، حسینؑ دے نانے اگے میں چھولی پھیلاساں

میں جہالی چہماں سوہنٹریں نی
رحمت نی ویہ برسات پڑھاں

اوہ بدر اخد خندق خیبر
میں سارے اوہ واقعات پڑھاں

بس یار شکیل پڑھاتے اوہ
ہے کے مہاڑی اوقات پڑھاں

نعتیہ کلام

شیرشاہ سیفی

(پشاور)

ب۔ باطن میں آپ، پر ظاہر الف
تے میم دی صورت بنائی ہوئی اے

رکھ کے نام محمد وچکار اس دے
کبریائی دی شان چھپائی ہوئی اے

برقع میم دا سرتے پا کے وچوں
ذات نال ذات ملائی ہوئی اے

سیفی دیکھ اسی دے در اسباب اُتے
کائنات نے گردن جھکائی ہوئی اے

اے ناں میرا وظیفہ وے اے ناں میرا وسیلہ وے
اے ناں لے لے کے ہی اپڑے مقدرئوں سنوارا وے

ہر ہک سختی، مصیبت تلدی جاندی اے ازے سر تو
جدو بھی جس نے بھی اس اسم اعظم ئوں پکارا وے

ایوئی اسم مبارک وردِ جاں تکمیل ایماں وے
محمد یا رسول اللہ ایوئی ہک ساڈا نعرہ وے

فقط اس نام دا صدقہ ملے رب دی رضا سب ئوں
اسی ناں دا وسیلہ ہر کسی دے دل دا تارا وے

سکندرئوں بھی ملدی اے سدا خیرات اس ناں دی
اے ناں وے کرماں والا اور رحمت دا کنارا وے

نعتیہ کلام

شکیل اعوان

(ہزارہ)

دل کرنا میں وی نعت پڑھاں
ورے ساری ساری رات پڑھاں

سرکارِ نی ساری آل اُپر
میں لکھ واری صلوات پڑھاں

نعتیہ کلامشین شوکت

(پشاور)

ٹھہر ٹھہر کے چہولیاں ایہ خیرات لے کے جاو
 اج صدقہ رسالت اے عاشقو وٹولو

.....

نعتیہ کلامصبح احمد

(پشاور)

ہک تیراں اوں وے میرا دین تے ایمان آقا
 تیرے اس ناں تو میری جان بی قربان آقا

ورنے ورنے تے میں ہک سان بی اگر لکھاں
 سوچناں واں کہ نہ لکھ ساں تیری شان آقا

مکے اچ آپ آئے تا وڈیائی سڑی ہر مورت
 آپ دی زمر کرم نل بنڑی انسان آقا

کاش کہ آپ دی چوکھہ اناں اکھیاں نوں ملے
 کہ ملے ترسی ہوئی زمی نوں اسمان آقا

میرا مرکز میرا محور میرے دل دی حسرت
 تیرا ہک نقش قدم میرا کل جہان آقا

.....

صلے علی محمد دا ورد پڑھدے جاو
 ذکر نبی دی برکت اے عاشقو وٹولو

ساری فضا معطر اس نام نال اج اے
 وسدی اے رب دی رحمت اے عاشقو وٹولو

جس دے نصیب جاگے اس نوں وے ہوئی حاصل
 عشق نبی دی نعمت اے عاشقو وٹولو

شرفِ غلامی سانوں بخشا وے آقا نے
 آقا نے بخشی حرمت اے عاشقو وٹولو

ملدا وے اس دے درتو دنیا تے دین دونوں
 توقیر نالے عزت اے عاشقو وٹولو

قسمت دے نال ملدی دل دی کلی جد کھلدی
 نعت نبی دی دولت اے عاشقو وٹولو

دونوں جہاں دی شاہی ملدی مقدریں نال
 اج مل کے ایہ سعادت اے عاشقو وٹولو

پڑھدے درود رہندے اللہ تے فرشتے
 جن و ملک دی خصلت اے عاشقو وٹولو

نعتیہ کلامظفر نوید جانی

(پشاور)

جلو براق دی دست وچ لے کے تے
در احمد تے روح الامین کھل گئے

استقبال واسطے ملک، فلک اُتے
صفاں بندھے سار عین کھل گئے

بے قرار نے اثر قرار پایا
جد کہ سید بر عرش برین کھل گئے

نعتیہ کلامعبدالرشید تاج

(پشاور)

الف۔ ایسا میں سر تے شفیع رکھنا
جس دی بیعت سی حاصل برات ہوئی اے

اُس دے کلمے دی برکت دے نال میری
نار ستر سی بلکہ نجات ہوئی اے

اس دے نال تے پہنچاں درود ہر دم
جس تے خاص عاشق رب دی ذات ہوئی اے

ظاہر باطن اندر تاج راج اُس دا
جس دی خاطر روشن کائنات ہوئی اے

کوئی نہیں جیہڑا آقا وانگر سوہنٹری خصلت والا ہووے
بوریا ہووے بستر جس دا موڈے تے دو شالا ہووے

میں واں عاصی شان رسالت ککرو لکھاں سوچنا واں
اس دی سیرت لکھنڑے والا کچھ تا رتبے والا ہووے

تہو دے آقا نظر کرم تل داغ میری رسوائی دے
عمل نامہ قابل نہیں کہ نال یجاڑے والا ہووے

اللہ آقا دی خصلت دا ہک رہبر اس قوم نوں دے
چک کے مائی دی گڈلی سر تے کھار پہنچاڑے والا ہووے

ہووے ویری لکھ پئی دنیا لکھ پئی ویر کما دے
او کہہ ڈرسی جانی، آقا جس دا کے رکھوالا ہووے

نعتیہ کلامعبدالحکیم اثر

(پشاور)

الف۔ اُس پر صل علی کہو
جس دے نور سی کون و مکین کھل گئے

نعتیہ کلامعبداللطیف ساجن

(پشاور)

ہے رحمت للعالمین دی سند بعثت تیری
اے شافع روزِ جزاء ایہہ شان اے شاہانی تیری

ہاں فرش توں سدہ تلک جبریل تیرے نال سُنو
فرعش تے خالق نیں خود کیتی اے مہمانی تیری

فرشرق توں مغرب تلک تو حید دی اٹھی صدا
ہے درس توحید و اخوت نص قرآنی تیری

ٹھڈتے گئے بنھ کے کیتی فی سبیل اللہ جہاد
شان استغناء تیری ایہہ شان ایمانی تیری

لا إله إلا الله دا دئی ثبوت
ہاں اے یتیم ہاشمی عظمت ایہہ روحانی تیری

دو جہاناں بچ ای ہو جلسی یقیناً فیض یاب
جے ملک آں مل جُلے اوہ سد ایمانی تیری

نعتیہ کلامعبداللہ

(پشاور)

ج۔ جس کر چڑھے براق اُتے
جبریل فرشتے پکارن بسم اللہ

چرخ خم کھا گئے سب تعظیم واسے
جکھن قدام تے آکھن بسم اللہ

مفلس کس طرح روضے رسول جاوے
ہوندے پرتا جاندا میں یار اڈ کے

پھر دا روضے دے چار چپیر میں تا
بوسے لیدنا اُسدے وارو وار اڈ کے

ہیر نجف جاندا کر بلا جاندا
کر دا روضہ علی دا دیدار اڈ کے

ساجن پر دیوے بے نیاز سوڑا
تے منزل طے کرساں وارو وار اڈ کے

نعتیہ کلامعبدالغفور ملک

(ایبٹ آباد)

وَاللَّيْلِ زُلْفَان تیریاں وَالشَّمْسِ پِيشَانِ تیری
خالق دا تُوں محبوب ایں خلقت اے دیوانی تیری

ناں تیرا جد خالق دے ناں نال میل کے کلمہ بزرگیا
فر توں وی لاثانی ایں اُمت وی اے لاثانی تیری

اوہ تاج ختم المرسلین رخیا رب نیں سر تیرے
جے دو جہاناں بچ مسلم ہوئی اے سلطانی تیری

میڈے لکھ سلام درود ہوں اُوں پاک نبیؐ تے یزدانی
جیندو گھن سوغات دروداں دی جن اُس ملک مُرسل ویندن

نعتیہ کلام

علیٰ اولیس خیال

(پشاور)

بلند و بالا رہ سی کردار محمدؐ دا
قرآن اچ اے موجود ہر گفتار محمدؐ دا

والیل اُن اُس دی زلفاں، والحصر اُس دا دوراے
تفسیر اے والضحیٰ دی زُخسار محمدؐ دا

ہو جاندی اُس تے دوستو دوزخ دی اگ حرام
جیہڑا بی کلمہ پڑھدے ہک وار محمدؐ دا

رضا وسے اللہ دی کھر وار دتے جس نے
کتنا عظیم نکلا اوہ اسوار محمدؐ دا

تو کوڑاے کہہ ویں کجھ نہ کر غم اُس دی آل دا
رب آپ تیرا میرا وے غنخوار محمدؐ دا

مرشد ہزاراں سال میرا جیوے اے خیال
اکھیاں اچ اُس دی کرنا واں دیدار محمدؐ دا

مہرا اُگلن ثریا دے ہار پا کے
جان بی صدقے تے وارن بسم اللہ

حوراں دے ون مبارخ عبداللہ بندے
قدسیاں شکر گزارن بسم اللہ

نعتیہ کلام

عبداللہ یزدانی

(ڈیرہ اسماعیل خان)

جڈاں یاد تیڈی دا جن چڑھدے پلکاں تے ستارے بل ویندن
میڈے ناں دا ورد کرینداں تاں میڈے سارے ڈکھڑے ٹل ویندن

رکتھ فرش زمیں رکتھ عرش بریں رکتھ قاب قوسین او ادنے
میڈا پاک نبیؐ اُتھ پہنچا ہے، جتھاں پر جبریل دے جل ویندن

سب جھولیاں بھر بھر ویندن، اتھاں پتھر وی بیز دُر ویندن
جیہڑے آندن این دروازے تے کوڑا آہدھے خالی ول ویندن

کوئی بھیج مدینے توں مولا اچ بدلی اپڑے ساونڑ دی
میکوں بہہ بہہ تتیاں دُھپاں تے ایویں روز پچھانویں ڈھل ویندن

محبوب خدا دی صورت دا، ہتے کون جیہڑا دیوانہ نہیں
پھر ویندن چوڈہ طبق اُنھاہیں، ایندی زلف دے ول جن ول ویندن

نعتیہ کلامغلام رسول گھائل

(پشاور)

ہر پک پھل دے وچ تیری چھب دا ظہور
ایہہ سب رنگ برنگی خزانے ترے

تیرے پیار نکل دہر آباد اُن
محببتاں دے سب کارخانے ترے

ازل سی ابد تک اے تیرا ظہور
پرائے نوے سب زمانے ترے

تری بس پچھاڑے اے ہر پک کربلا
لہو نل بھرے سب فسانے ترے

.....

نعتیہ کلامفاروق جان باہر آزاد

(پشاور)

سارے عالم دا سلطان ہیں توں
اُتے عرشاں دا مزمان ہیں توں

میں کوچھی ہاں، توں سوہنٹراں ہیں
میں کوڑھی توں من موہنٹراں ہیں

توں پھل ہیں تیڈی باس ہر سو
تیڈی دیدی اکھیاں کوں آس ہر سو

رخ منور دا دیکھ جلوہ
دل و جان سی ہویاں شیدا تیرا

کرے کون حاصل معرفت تیری
واقف کوئی نہیں بن کبریا تیرا

دیا روشنی کر کائنات اندر
اسم پاک ختم الانبیاء ﷺ تیرا

کہے گھائل محبوبِ خدا ہیوے
شان نال لولاک زیبا تیرا

.....

نعتیہ کلامفارغ بخاری

(پشاور)

ازل سی اُن سب تانے بانے ترے
کہ تو وخت این سب زمانے ترے

ہر پک شاخ وچ تری قدرت حضور
شجر در شجر آشیانے ترے

ڈینھ حشر تیں عالی شان ہیں توں
اُتے عرشاں دا مزمان ہیں توں

صدیقؓ، عمرؓ، عثمانؓ، علیؓ
ابدال، قطب تے غوث ولی

ایہہ عشق دے راز توں واقف ہن
سوہنڑاں تیڈی ذات دے عاشق ہن

اوندے ناں دے اُتے قربان ہیں توں
آزاد مرید حسان ہیں توں

.....

نعتیہ کلام

فرید عرش

(پشاور)

کملی والے دس تیری توصیف میں کسراں کراں
چانڑنا ول دا جے ہووے تا میں کچھ لکھ بی سکاں
ہر کہڑی صلی علی صلی علی پڑھدا رہواں

میں کتے تے کملی والے دی ثنا خوانی کتے
خاک دا ذرہ کتے تے نور یزدانی کتے
جیہڑا محبوب خدا ہووے ازا ثانی کتے

سارے عالم دا سلطان ہیں توں
اُتے عرشاں دا مزمان ہیں توں

میں ہاں قطرہ، ہیں دریا توں
میں ذرہ، نور دا ہالہ توں

ایں سچ وچ روشنی تیڈی ہے
ایں چن وچ چانڑیں تیڈی ہے

ہیں فخر ہفت آسمان ہیں توں
اُتے عرشاں دا مزمان ہیں توں

تیڈا ناں جو گھناں مونہہ کھنڈ پودے
تیڈا ذکر کراں سینے ٹھنڈ پودے

میکوں ذات اپنڑیں دا نہ کائی پتہ
میں تے عشق نبی وچ ہويا فدا

میڈا محور دین ایمان ہیں توں
اُتے عرشاں دا مزمان ہیں توں

رب تیکوں بھشیاں ہن شانان
جبریل میڈے گھر دا بانا

میڈے ہتھان وچ پتھر بولدے ہن
توحید دا رس پئے گھولدے ہن

نعتیہ کلامفقیر حسین ساحر

(پشاور)

کلمہ پڑھ کے نام تیرے دا جان بی اس توں واراں
تیرے دروازے تے مولا ساری عمر گزاراں

اللہ دے محبوب محمدؐ، کالی کملی والے
تیرے در دے منگدیں والے بنڑ گئے شاہ ہزاراں

تیرے قداماں اچ رینڑیں والا اللہ نوں بی پیارا
تیرے قداماں اچ رہ کے مولا آپڑا آپ سنواراں

رحمت سارے عالم واسے عالم تیرے واسے
تیرے واسے پیدا ہوئے اے گلزار بہاراں

نبیاں دے سردار محمدؐ سرداراں دے والی
طالب تیری رحمت دا میں بندہ دنیا داراں

نعتیہ کلامقدسیہ قدسی

(پشاور)

میسر آگئی مینوں زیارت اس دے روئے دی
کہ جکروں مل گیا ہووے خزانہ دو جہاناں دا

کملی والے دس تیری توصیف میں کسراں کراں
چانڑنا دل دا بے ہووے تا میں کچھ لکھ بی سکاں

گفتگو جسراں ہممیم گل دیاں سر گوشیاں
خامشی، جس تے فدا جبریل دا حسن بیاں
مرحبا اے سرور کوئین شاہ دو جہاں!

کملی والے دس تیری توصیف میں کسراں کراں
چانڑنا دل دا بے ہووے تا میں کچھ لکھ بی سکاں

ماند تیرے حسن آفاقی سی یوسف دا جمال
وچ تصور دے بی تیری جلوہ آرائی محال
ہاں کتے بحرِ تجلی تے کتے دام خیال

کملی والے دس تیری توصیف میں کسراں کراں
چانڑنا دل دا بے ہووے تا میں کچھ لکھ بی سکاں

میں تنوں خیر البشر یا نور دا پیکر کہواں
رحمت عالم لکھاں یا شافع محشر کہواں
خالق گل دے سوا سب سی تنوں برتر کہواں

کملی والے دس تیری توصیف میں کسراں کراں
چانڑنا دل دا بے ہووے تا میں کچھ لکھ بی سکاں

سوز لوسا ڈی فریاد
 سوہنڑے آقا پھل پئے سڑدین عین بہاراں وچ
 مالی ایجئے آپی کردین سارا چن برباد
 اجڑہجڑ گئے آڑے چڑیاں والے
 کاں پئے گہاندے گیت بہاری
 تہرتی نیاں والی اُتے ادھی اے برسات
 اے رسولاں دے رسول آقا
 بچہ بچہ فلسطین دے وچ اے زنگی سی بیزار
 اے میرے سرکار، اے میرے سرکار
 فریاداں کر کر تھر و سٹک گئے
 کلمہ گوئے آپسی لڑدے
 غریب دے بچے پہنکے سوندے
 امیر پئے لاندے دولتیاں دے انبار
 مہنگ فروشی، سینہ زوری
 مزدوی دی خلقت مولا سائیں
 بس ہو گئی اے دشوار
 بے درداں دی مارا ماری
 مسکیناں دی آہ وزاری
 بے وس چک چک پھر دے پئے وُن
 آپڑے آپڑے غماں دے انبار
 اے سوہنڑی کملی والی سرکار
 اے سوہنڑی کملی والی سرکار
 اے حبیب خدا دے سوہنڑے
 چلے ہوا ہونڈ رحمتاں والی
 نظر کرم دی ہو سرکار
 اے رسولاں دے رسول مولا
 طوفاناں دے وچ پھس گئی کشتی

کدی مٹی نوں چماتے کدی چماتا میں جالی نوں
 کہ میرے واسطے آیا خزانہ دو جہاناں دا
 میں خالی چھولی لے کے گئی آں دربار دے اندر
 وٹولا رحمتاں ولا خزانہ دو جہاناں دا
 بنڈی تصویر حیرت دی کہ اسنوں کس طرح میلاں
 ایہہ کتنے پاسے وے کھلرا خزانہ دو جہاناں دا
 جدو جاندی نظر انوار دی بارش نظر آندی اے
 حرم دا چائزنا آیا خزانہ دو جہاناں دا
 میں اپڑے آپ تل اک فیصلہ کیتا مدینے وچ
 اتھوں سی لے کے میں جانوا اے خزانہ دو جہاناں دا
 عبث کر دین دنیا دار سودا دنیا داری دا
 مدینے جا کے لے آخرا خزانہ دو جہاناں دا
 پسند کیتی زمین قدسی کہ جس اچ نعت رائی اے
 اسی زمین تے تل سی آ خزانہ دو جہاناں دا

نعتیہ کلام

کاظم کاظمی

(پشاور)

اے رسولاں دے رسول مولا

اے رسولاں دے رسول آقا

ہے لہندے محمدؐ تہ چڑھدے محمدؐ
ہے ایتھے محمدؐ تہ اُتھے محمدؐ
ہے آسے محمدؐ تہ پاسے محمدؐ
ہے خالی محمدؐ تھیں دس کہڑا پاسا
محمدؐ ہی ہے تہ محمدؐ ہی آسا

عرب تھیں عجم تک محمدؐ محمدؐ
محمدؐ محمدؐ محمدؐ محمدؐ
ہر ایک کو ہے، لایا محمدؐ تلاسہ
محمدؐ ہی ہے تہ محمدؐ ہی آسا

ہے دین محمدؐ سلامت ہمیشاں
ہے قائم محمدیؐ کرامت ہمیشاں
تہ رہ سی اسی دی امامت ہمیشاں
ہے رحمت خزانہ محمدؐ دا خاصا
محمدؐ ہی ہے تہ محمدؐ ہی آسا

نعتیہ کلام

لعل شاہ جگر

(پشاور)

س۔ سجدہ گزار یا قدسیاں نے
ظاہر آدم نوں پر کس دے نور اگے

لے جاؤ اس چوسا نوں پار

سنز لوسا ڈی فریاد

سنز لوسا ڈی فریاد

اے رسولاں دے رسول مولا

سنز لوسا ڈی فریاد

نعتیہ کلام

کریم اللہ قریشی کرناہی

(سری نگر)

محمدؐ ہی ہے تہ محمدؐ ہی آسا
محمدؐ ہو سی سنزو ایہہ خلاصہ

محمدؐ ہے آدم دا فرزند عالی
تہ موہنڈھے محمد دے کملی ہے کالی
اوہ سردار نبیاں دا دو جگ دا والی
ہے سردار شہیداں دا اُس دا نواسا
محمدؐ ہی ہے تہ محمدؐ ہی آسا

پیغمبر محمدؐ تہ رہبر محمدؐ
ہے حاکم محمدؐ تہ لیڈر محمدؐ
ہے اعلیٰ تہ ماہر کمانڈر محمدؐ
تہ دیوے اُمت کو محمدؐ دلاسا
محمدؐ ہی ہے تہ محمدؐ ہی آسا

تیرے لطف و کرم تے آس میری
میرے محبوب کبریا سنزوی

بخش دے میرے سب گناہ مولا
اس خطا کار دی خطا سنزوی

.....

نعتیہ کلام

محمد جان عاطف

(کوہاٹ)

ہر ایک لف تے محمد ناں نام آیا اے
چلو مدینے اُتھوں ایہہ پیام آیا اے

اُناں نیں درناں گدا واں میں ایک ادنیٰ جیہا
اوہ جس کو عرش بریں تو سلام آیا اے

بُری گھڑی جے کوئی آئی جد بی دُنیا وِچ
اُناں ناں نام ہی اُسی لمحہ کام آیا اے

اوہ پاک نام بھلا کینچی کوئی بھل سکے
ہر اک زباں تے جیہڑا صبح و شام آیا اے

کرم اے ساڈے تے کتنا رسول اکرم نا
جہ گھن کے ساڈے دئیں حق نا کلام آیا اے

رحمت عالم دا پایا خطاب کس نے
کونو عزیز اے رب غفور اگے

کس دے نور دے ذرے نے پُ سوک وِتی
چشم ذدن میں ہستی طور اگے

جگر پڑھ درود اُس شاہ اُتے
آیا بعد پر ہویا ظہور اگے

.....

نعتیہ کلام

حسن احسان

(پشاور)

اس گدا دی بی التجا سنزوی
میرے مولا میری دُعا سنزوی

کوئی تیرے سوا نی سنز دا وے
بے نواواں دی تو نوا سنزوی

آپڑی رحمت دا سایہ میرے تے کر
میرے بی دل دا مدعا سنزوی

میرے بے چین دل نوں چین آوے
جو زباں تے وے اوہ دُعا سنزوی

پگھلے ہوئے یا قوت پئے، بحر دسدے
پانڑیں پانڑیں گلابی بہار ہو گئی

پیا عکس جدا پھلدے تاریاں تے
چھولی موج دی لال انگار ہو گئی

بدل سرخ کافور دا برس پیا
تے گلزار نمرود دی نار ہو گئی

نعتیہ کلام

معصوم شاہ
(کوہاٹ)

پیدا تو آخرین پر مرتبے وچ اولین ایں
خاتم النبیین ایں خاتم النبیین ایں

توڈ کو بعد نا ایا نا قیامتہ تک کوئی آسی
اللہ نیاں نبیاں وچ بے شک تو آخرین ایں

احد ناں میدان ہیا پیا جے امتحان ہیا
جاگہ تو تو ہلہ نہیں زخمی توڈا جبین ایں

معصوم تے اللہ رحم کر اکھناں واں اے سہم کر
دینا اس ناں واسطہ واں مدینے جے مکین ایں

میں اُس نہیں بخت تو قربان تھیواں اے عاطف
جہ جس نہیں ہتھاں وچ کوڑ ناں جام آیا اے

نعتیہ کلام

محمد ضیاء الدین
(اسلام آباد)

س۔ سین سارے زمان و مکان اندر
رب نے کر وئی اے اُچی شان تیری

جن، ملائک، انسان دُرود پہنچ دے
اقرار کر دے کہ اُچی آن تیری

علم، عمل دے سچے اصولاں دے نال
ہوئی بلند شریعت دی آن بان تیری

پہینڈ، پہرا، پُتر، ماں پیو کولو
سانوں سب سی پیاری اے جان تیری

نعتیہ کلام

مضمربا تاتاری
(پشاور)

ن۔ نور نبی دے جلوہ گر ہوندیاں ای
کائنات ساری لالہ زار ہو گئی

نعتیہ کلام

منشی رجب علی جوہر

(پنڈی)

دیدار ہو یا معراج دی رات
گئے نال جبریل اسمان ٹسی

وچ محشر دے ہر عاصی دی
وڈا بخشش دا سامان ٹسی

ب۔ بحر نبوت دے صوف وچو
بے بہا ہک در یتیم آیا

کالی ظلم تے شرک دی رات اندر
شع وحدت تے نور کریم آیا

والیل گیسو تے والشمس چہرہ
لے کے قدرتی طبع سلیم آیا

جوہر عاصیاں دا بیڑہ پار کرنے
کشتی بان ہو کے میم آیا

نعتیہ کلام

میر احمد مٹھو

(اسلام آباد)

ب۔ بلند ہے نبی دی شان یارو
جسدی خاطر ایہہ کل گلستان بنیا

اوہ سالار ہیوے کل انبیاء دا
خاطر اُسدے کل سامان بنیا

محمدؐ عرب دے وچ ولد ہو یا
پیدا عربی دے وچ قرآن بنیا

تائیں عرش سی بڑھ گئی اے ارض مٹھو
جد زمین تے اُس دا مکان بنیا

نعتیہ کلام

منیر حیدر

(ایبٹ آباد)

میرا تن من دھن جند جان ٹسی
میرا مذہب دین ایمان ٹسی

میں لکھ درود سلام پہنچاں
میری سوچ پچار جہیاں ٹسی

نعتیہ کلامناصر بخٹیار

(ایبٹ آباد)

چودویں دے جن کولوں بدھ کے لاٹاں مارا دا
مونہہ مبارک ایجا سوہنٹراں ہے مرے سرکار دا

تا لکھانا ناں میں آپڑاں عاشقاں بچ سگیو
قافلے تے ہتھ ہوندے قافلہ سالار دا

چار پاسے سب صحابہؓ بچ حضور پاکؐ وی
کے مزا اس سیت ہو سی آپؐ دے دربار دا

اتھرواں دے نال کرنا، پاک جن تے کاغذاں
جیب تہوہ کے میں قصیدہ آخنا واں یار دا

سز خدا دے عاشقا! جے لوڑنے رب پاک آں
لڑ پکڑ کے سادیا فر ہاشمی سردار دا

آخیو مگندا دوا وے، فرتساں دا بخت یار
ایہہ سنیہہ عرض کریو، حاجیو پیار دا

.....

نعتیہ کلامناصر داؤد

(حویلیاں)

میں تسبیح نبیؐ جی دی پڑھ دای ا رہساں
دعا میں مدینے دی کرداں ای رہساں

نعتیہ کلامنازورانی

(پشاور)

نعت محمدؐ میں کہواں رحمتاں پاواں
اسراں رب سوہنٹرے سی گناہ اپڑے بخشاواں

انسان دے محسن ائے باب رحمت چکا
آپڑے دل اچ پاکی نبی دے پیار دا پھل کھلاواں

روضہ اقدس دی زیارت میں کراں ایہہ دل چاہندیے
کالش میں گنبد خضرا دیکھاں جد مدینے جاواں

امن دے آپ اوہ داعی مولا رحمت عالم ہیو
آپؐ دا امتی تد سدیواں جد امن دا بوٹا راہواں

جد معراج نوں پہنچے آقا رب پچھا کہیہہ منگدیو
میری امت نوں بخشو میں اللہ ایہوئی چاہواں

جس نے علم دی شمع بالی جس نے جہالت ٹالی
پک خدا دا رستہ دسا اُس نبی دے صدے جاواں

درد و سلام میں پہنچیاں اُس نوں جیہڑا نییاں دا سردار اے
ناز میں اُس دا خادم ہو کے آپڑی شان ودھاواں

.....

زباں تے وت گماں جبریل دے لہجے دا ہوندا وے
جد اُس دے ناں نال آغاز میں گفتار کرنا واں

میں دُنیا اچ رہ کے بی دعویٰ محبت دا تانی کرنا
خود آپڑے واسطے آسان کم دُشوار کرنا واں

بلاوا آندا نہیں جد تک مدینے دی زیارت دا
میں کر کے بند اکھیاں نوں اُزا دیدار کرنا واں

منوں آسودہ رکھدے رب میرا آقا دی چادر اچ
ایسی خاطر ہر اک راحت سی میں انکار کرنا واں

جس دے نام دا پھل ہر گھڑی ہوٹھاں تے کھودا وے
اُسی دے نام میں اِس نعت دے اشعار کرنا واں

.....

نعتیہ کلام

نبی بخش گوہر

(پشاور)

عرب دے صحرا سارے یارو بنز گئے اج گلزار
نورِ خدا دے چشمے بھٹ پئے پتھراں دے وچکار
اُزے آئیں دے تل ہو گئی دنیا لالہ زار
انساناں دی قسمت جاگی آ گئی موج بہار

فقیری اے اُس در دی بادشاہی
خزانے محبتاں دے پہردا ای رہساں

گناہواں دی گھٹڑی بہوں پہاری اے ہو گئی
شفاعت دی درخواست کردا ای رہساں

غماں تے دکھاں دا اے دریا ڈکيا
میں بھھ کے تری کشتی تے تر داں ای رہساں

کسی دا بوہا میں ٹھکوراں کیوں سنگیو
میں منگتا نبی جی ترے در دا ای رہساں

ترے در تے حاضر جے اس وار ہوساں
میں نوکر جے رہیاں اُسی کھر دا ای رہساں

بلاوا مدینے توں آیا جے ناصر
میں شکر اُس خدا دا ہی کردا ای رہساں

.....

نعتیہ کلام

ناصر علی سید

(پشاور)

پری محفل دے وچ میں وت ایہوئی اقرار کرنا واں
میرا سب کچھ میرا آقا میں اُس تل پیار کرنا واں

نعتیہ کلامنذیر کیلوی

(ہری پور)

ترسدا دل ترسداں نے نگاہواں یارسول اللہ
میں ترساں یہی کنجو دیدار پانواں یارسول اللہ

نصیباں والیاں گھیاں آپنیاں کول سبحنواں دے
میں بھن گٹھڑی تے روواں کے بنزانواں یارسول اللہ

جلاں قربان کملی دے میں واری پاک جتیاں توں
تصدق ٹھوڑ قدماں دی میں پانواں یارسول اللہ

خدا توں بعد تھی او سہارے دو جہاناں دے
دتا اے چھوڑ پھینداں تے پرہاواں یارسول اللہ

قیامت بچ نہ چھاں ہوسی پناں چھانواں ٹساڈی توں
میرے لیکھاں دے وچ ہوؤن ایہہ چھانواں یارسول اللہ

جنید و شہمیلی منگدے ٹساڈے در توں خیراتاں
میں ویں صدقہ ٹساڈا ہی تے کھانواں یارسول اللہ

ٹساں نہ کول سدیاں تے نذیر ایہہ حالت ہو مجلسی
میں زلساں یہی جنگل شہراں گھرانواں یارسول اللہ

اج دے دن دنیا دے اُتے رحمتاں والا آیا
جنے ساری خلقت نوں سچ سچ انسان بنڑایا

بنجر صحراواں وچ اس نے پھل تے بوٹے لائے
ہر ہک پاسے پیار دے دریا اس نے آکے وگائے
دیری نوں بھی گلے لایا اپڑیں ہوئے پرانے
اس آقا نے دین دی خاطر کتنے دکھ اٹھائے

کفر دے ظلمت خانے وچ اسلام دا ڈیوا بالا
خلقت نوں توحید سکھائیں آیا کملی والا

اس دنیا وچ پاک محمد رحمت بنڑ کے آیا
اُس بے سایہ پیغمبر دا سارے جگ تے سایا
جس نے رب نوں سجدہ کر کے امت نوں بخشوایا
عشق محمد دا دے ساڈے جیون دا سرمایہ

پاک نبی دی عظمت اُتے لکھاں درود و سلام
اس دی شان تے شوکت اُتے لکھاں درود و سلام

اس دی برکت دے نل پایا سانے اج ایمان
اس دے وسیلے دے نل ملیا سانوں پاک قرآن
اج اسلام دا قلعہ بنڑ گیا ساڈا پاکستان
ہر مومن نوں سوئیں رب دا حاصل اے عرفان

لا الہ الا اللہ دا کلمہ جنے پڑھایا
تہرتی اُتے آکے جس نے رب دا روپ دکھایا

.....

الفاظ قطاراں اچ آندے ؤن
جئات بھی آندے جانڈے ؤن
تے نوری کھیرا پاندے ؤن
میں نعت جدو بھی لکھناواں

دل میرا متور ہو جانڈے
تے بدن معطر ہو جانڈے
ہر لفظ معتمر ہو جانڈے
میں نعت جدو بھی لکھناواں

ہر قیدی میں آزاد ہوناں
تیری یاد سی میں آباد ہوناں
ہاں کتنا وت میں شاد ہوناں
میں نعت جدو بھی لکھناواں

وضو عشق دا وت میں کرنا واں
وت حق دی صدا میں پہرنا واں
ملنڈے دی دعاواں کرنا واں
میں نعت جدو بھی لکھناواں

نعتیہ کلام

ولایتِ ظہر
(پٹھوہار)

رب بلند کیتا اے جس دا ذکر افضل
آپ جیسا کوئی ارفع اقبال نہیں اے

نعتیہ کلام

نسیم سحر
(پشاور)

ص۔ صاف لکھا اے کلمہ لا الہ اندر
راہ نما محبوب خدا تو ایں
ختم ہوئی نبوت تیرے تے آخر
ابتداء تو ای انتہا تو ایں

ہر ہک لب تے رواں دے درود تیرا
سب دی مشکل دا عقدہ کُشا تو ایں

کردے پتھر بھی کلمے دا ورد سحر
میرے آقا نور کبریا تو ایں

نعتیہ کلام

نواز صابر
(پشاور)

ہک نور میرے تے وسداوے
نالے ذرہ ذرہ ہسداوے
او آپڑی قدرت دسداوے
میں نعت جدو بھی لکھناواں

خواب بچ کاش دیدار اُن دا ہووے میری قسمت کھلے
اُن دے پیراں تے تھریا میرا ہر ہووے نعت ہوندی رہوے

بچی خالد زمانے دا ٹھکرایا دا منگدا رہندے دعا
تھوڑ طیبہ دی میرے تے پیندی رہوے نعت ہوندی رہوے

.....

عالمین تائیں جیہڑی وگل بیٹھی
شانِ رحمت کوئی خلق خیال نہیں اے

گوشہ چشم دے تے جو نہیں اُس دے
کوئی بُستان حُسن و جمال نہیں اے

انظہر دورِ درود و سلام کولوں
خالی اوہ آسمانِ جلال نہیں اے

.....

نعتیہ کلام

بچی خالد

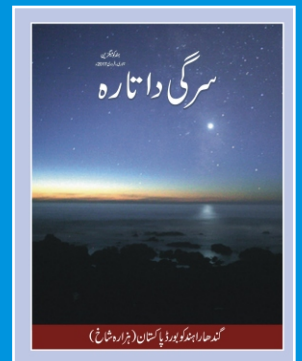
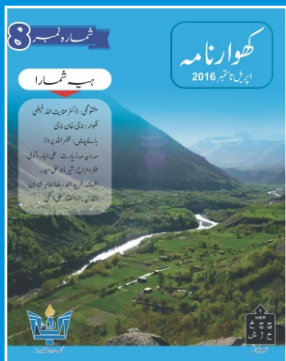
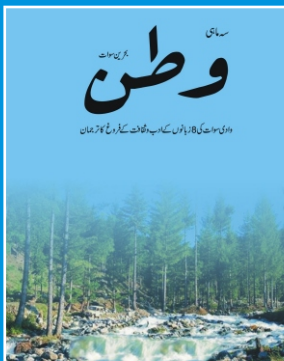
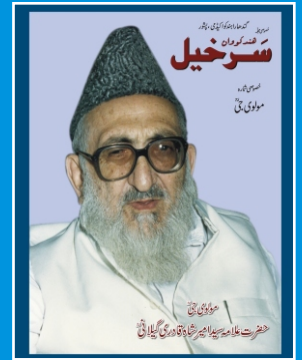
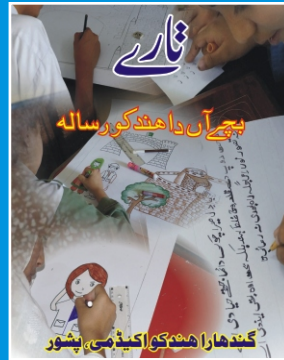
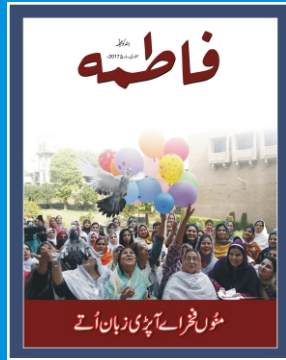
(ایبٹ آباد)

قافلہ میرا سوئے مدینہ چلے نعت ہوندی رہوے
ٹھنڈ اکھیاں تے روضے دی جالی کرے نعت ہوندی رہوے

ہار نعتاں دے کہن کے میں در تے جلاں جالیاں نوں چُماں
خاک طیبہ دی گلیاں دی ہرتے پیوے نعت ہوندی رہوے

کوئی دولت نہ شہرت نہ دنیا دا غم اے مرے محترم
سامڑئیں میرے بس ہک مدینہ رہوے نعت ہوندی رہوے

میں گناہواں دے بچ ہر تا پا ڈبیا داں اے ہبہ دو جہاں
بس نظر ہک کرم دی مرے تے پیوے نعت ہوندی رہوے

Gandhara Hindko Academy Peshawar
4A Railway Road, University Town Peshawar